

Univerzita Karlova
Fakulta humanitních studií
Faculty of Humanities
U Kříže 8, 158 00 Praha-Jinonice
Prof. Miloš Havelka, CSc.
Vice-Dean

V Praze dne 9.8.2010

P O S U D E K

bakalářské práce **Adama Hájka**

JUDr. VLADIMÍR VOCHOČ,
československý konzul v Marseille v letech 1938 - 1941

Pozoruhodná, materiálově založena, logicky strukturovaná a dobře vyprávěná bakalářská práce **Adama Hájka** je věnována téměř zapomenuté, nicméně zajímavé a teprve dodatečně oceněné postavě československého diplomata JUDr. Vladimíra Vochoče a jeho působení na Marseillském konzulátu těsně před počátkem druhé světové války a v jejích prvních letech.

Autor ke zpracování svého tématu přistoupil narativním, zároveň střízlivým a věcným způsobem, odpovídajícím ovšem povaze jeho pramenů, které jsou – pokud mohu posoudit - vyčerpávající. Rovněž sekundární literatura byla zvolena účelně a dokládá rovněž autorovu schopnost orientovat se v cizojazyčném materiálu.

Práce je přehledně strukturována do pěti kapitol, její základní hledisko je chronologické, výklad ale autor účelně situuje do zdařilých obecnějších charakteristik politické situace a jejich proměn. Vychází z obecnějšího výkladu povahy čs. diplomacie v meziválečném období, po Mnichově i v prvních letech války, a všímá si zvláště s tím spojené emigrace i organizace čs. vojska v zahraničí. Podává stručnou biografii Vladimíra Vochoče, ukazuje jeho postavení na MZV a podrobně se věnuje jeho činnosti po nástupu na Marseillský konzulát v květnu 1938.

Jádro Hájkovy práce pak tvoří zjišťování a vylíčení Vochočovy činnosti zejména a po 15. březnu 1939. Vochoče ukazuje jako samostatného, a schopného diplomatického profesionála a zároveň i odvážného československého vlastence, jehož samostatné iniciativy podporovaly československou emigraci, ať už byla motivována hrozbou rasového pronásledování, anebo potřebou vojenského odporu. Zajímavé jsou rovněž Hájkova zjištění o Vochočově propagandistické činnosti a o jeho úspěšné podpoře dětského domova ve Vence, vedeného Josefem Fišerou, kam byli umísťovány rovněž děti čs. emigrantů. Po okupaci svobodné zóny dochází

k vynucenému Vochočově přechodu do ilegality a pak i k odchodu do Anglie.

Autorovi se podařilo ukázat velký význam Vochočovy činnosti ve Francii po Mnichově, a to vzdor jak některým věcným problémům a nedorozuměním, daným historicko politickou situací oné doby, ať už v zemi působení, anebo v československé emigraci. Hájkova práce naznačuje, že Vochočova věcnost a nezaujatost vedla k politicky motivovaným pomluvám, účelově šířeným také proto, že Vochoč mohl být považován za člověka Osuského, což se pak plně projevilo ve Vochočově diplomatické deaktivaci po příchodu do Anglie.

Je třeba ocenit, že objevené je i líčení Vochočových osudů a činnosti po válce, i když to bezprostředně nesouvisí se zadáním práce.

Bakalářskou práci Adama Hájka *JUDr. VLADIMÍR VOCHOČ, československý konzul v Marseille v letech 1938 - 1941* hodnotím jednoznačně jako zdařilou, čtivou a badatelsky nadějnou. Její jádro považuji za dobré východisko pro samostatně publikovatelnou stať. Před obhajobou navrhuji ocenit v pásmu 45 – 48 bodů.

Miloš Havelka